

A MAGYAR MŰVÉSZETI AKADÉMIA SZÍNHÁZMŰVÉSZETI TAGOZATÁNAK

ÉLETÚT-DÍJA – 2025

INCZE JÓZSEF SZÍNLMŰVÉSZ MÉLTATÁSA

Laudátor: Esztergályos Cecília

Tisztelt Akadémikusok!

Köszönöm, hogy az Akadémia által felkínált Életút-díjra általam javasolt Incze Józsefet méltónak találták és megválasztották.

És most néhány méltató mondatot szeretnék szólni Jóskáról!

Kazimir Károly végzős növendékeként 1982-ben a Thália Színházban első szerepében partneremként debütált *Hans Fallada: Mi lesz veled, emberke?* egyik címszereplőjeként... És hogy némi személyes vonatkozást is megosszak, akkora sikerrel, hogy a bemutatót követően a férjem is lett egy rövid időre. 1993-ig ennél a színháznál szolgált, ezt követően a soproni Petőfi Színház tagja, 2011-től az Újszínház művésze lett. Ennél a színháznál szakmai útjaink ismét találkoztak, és a közös munkák ismét meggyőztek kiváló művészi tehetségéről.

Negyvenhárom évnyi színházi pályafutása alatt közel 250 színdarab fő- és mellékszereplőjeként eljátszotta a magyar és a világirodalom legjelentősebb szerepeit, alakításaiért Őze Lajos-díjat, Kabos-díjat, Közönségsdíjat, Thália-gyűrűt, eMeRTon-díjat kapott.

Negyvenhárom éve követhetem művészi pályafutását, és személyes meggyőződése, hogy az Életút-díj méltó művészt jutalmaz.

Köszönöm:

Esztergályos Cecília

az MMA levelező tagja

A MAGYAR MŰVÉSZETI AKADÉMIA SZÍNHÁZMŰVÉSZETI TAGOZATÁNAK

ÉLETÚT-DÍJA – 2025

SZERÉMI ZOLTÁN SZÍNLMŰVÉSZ MÉLTATÁSA

Laudátor: Pregitzer Fruzsina

„Apám családi neve Papp, a főiskola harmadik évéig Papp Zoltán voltam. A probléma csak az volt, hogy volt egy idősebb kolléga, aki ráadásul ugyanúgy írta a nevét, mint én. És mivel anyai ágon a család Szerémi, ráadásul ükapai ágon rokonom volt a Vígszínház alapító tagja, Szerémi Zoltán, e név mellett döntöttem. Nem művésznév tehát, hanem névváltoztatás történt.”

„Amikor elsőre nem vettek fel, akkor én abba belepusztultam, annyira rosszulest. Most már tudom, hogy jót tettek velem: a Nemzeti-stúdiót kár lett volna kihagyni.”

Igen, Szerémi Zoltánnal egy időben voltam Nemzeti-stúdiós 1977-78-ban. Akkor jegyeztem meg az akkor még Papp Zolit.

1983-ban végzett a Színművészeti Főiskolán a Marton László–Valló Péter-osztályban. Ezután egyenes út vezetett a Vígszínházba. Azonban figyelve Zoltán szakmai életét, ezt a negyvenkét évet: jobbra nem a fővárosban dolgozott, hanem Szolnokon, Veszprémben, Miskolcon, Szegeden, és 2008 óta immár Szombathelyen – ahol örökös tagnak választották meg tavaly –, hiszen az alapítástól kezdve itt játszik, rendez, zenét szerez előadáshoz, de verseket is megzenésít.

Gazdag pályafutása bővelkedett nagyszerű szerepekben: a *Cseresnyéskertben* Gajev, Sipos az *Üvegcipőben*, Doolittle a *Pygmalionban*, és például hogy, hogy nem a Színész az *Éjjeli menedékhelyben*, de zenés produkciókban is: a *Csárdáskirálynő* Bónija, a *Mágnás Miska* Miskája két ízben is, de a *La Mancha* címszerepe – hogy csak néhányat említsek számtalan kisebb-nagyobb alakítása közül.

A Weöres Sándor Színház színésze szeret játszani – a színpadon kívül hangszereken és sakktáblán is: „A játékkal az ember kicsit Istent játszik... Szabályokat (törvényeket!) alkot, és azokat betartja és betartatja... Kevés szánalmasabb lehet annál, mint játékban csálni...” – meséli Szerémi Zoltán.

Munkásságát az idén Gobbi Hilda-életműdíjjal jutalmazták, és büszke vagyok rá, hogy a Magyar Művészeti Akadémia Életútdíjjal ismeri el az idén 70 éves művész több évtizedes, sikeres és sokoldalú tevékenységét.

Pregitzer Fruzsina

az MMA rendes tagja